Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

20. dubna 2026*

„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Zveřejnění tiskové zprávy politickou skupinou Parlamentu – Pravomoc Tribunálu – Odpovědnost – Majetková a nemajetková újma – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

Ve věci T-374/25,

EO, zástupci: L. Levi, advokátka,

žalobce,

proti

Evropskému parlamentu, zástupci: S. Seyr a R. Schiano, jako zmocněnci,

žalovanému,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení G. De Baere, předseda, J. Svenningsen (zpravodaj) a C. Mac Eochaidh, soudci,

za soudní kancelář: V. Di Bucci, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení, zejména:

– žalobě došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 6. června 2025,

– námitce nepřípustnosti a nedostatku pravomoci (dále jen „námitka“) vznesené Parlamentem podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 15. září 2025,

– vyjádření žalobce k námitce došlému soudní kanceláři Tribunálu dne 27. října 2025,

– organizačnímu procesnímu opatření ze dne 17. prosince 2025, jakož i odpovědi Parlamentu došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 8. ledna 2026 a odpovědi žalobce došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 11. února 2026,

vydává toto

* Jednací jazyk: angličtina.

Usnesení

1 Žalobou založenou na článku 270 SFEU se žalobce, EO, domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 12. července 2024 (dále jen „první napadené rozhodnutí“), které vydala předsedkyně Progresivní aliance socialistů a demokratů (dále jen „skupina S&D“), politické skupiny Evropského parlamentu, a rozhodnutí ze dne 6. března 2025, které vydalo předsednictvo skupiny S&D (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“); oběma napadenými rozhodnutími byl zamítnut návrh žalobce na náhradu újmy. Na základě téhož ustanovení se žalobce rovněž domáhá náhrady majetkové a nemajetkové újmy, která mu údajně vznikla v důsledku toho, že předsednictvo skupiny S&D zveřejnilo tiskovou zprávu nazvanou „Nulová tolerance korupce“ (dále jen „tisková zpráva“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobce je bývalým dočasným zaměstnancem ve smyslu čl. 2 písm. c) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „PŘOZ“) skupiny S&D. Jeho pracovní smlouva byla uzavřena s Parlamentem.

3 V rámci výkonu funkce politického poradce skupiny S&D byl žalobce mimo jiné zapojen do přípravy usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2022 o situaci v oblasti lidských práv v souvislosti s mistrovstvím světa FIFA v Kataru (Úř. věst. 2023, C 167, s. 99).

4 Ve dnech následujících po přijetí usnesení ze dne 24. listopadu 2022 nabídl akreditovaný parlamentní asistent poslance skupiny S&D žalobci možnost zúčastnit se jako divák mistrovství světa ve fotbale v Kataru. Tento dar sestával ze dvou vstupenek na čtvrtfinálový zápas mezi týmy Argentiny a Nizozemska a z úhrady cestovních výdajů a výdajů na ubytování pro dvě osoby.

5 Ve dnech 8. až 11. prosince 2022 pobýval žalobce se svou partnerkou v Kataru.

6 Dne 9. prosince 2022 zahájily belgické orgány vyšetřování možného nezákonného lobbování ze strany Státu Katar (dále jen „vyšetřování týkající se Kataru“). Provedly mimo jiné prohlídky v kancelářích Parlamentu a zatkly několik osob, včetně akreditovaného parlamentního asistenta zmíněného v bodě 4 výše.

7 Dne 16. prosince 2022 informoval žalobce vedoucího oddělení o svém pobytu v Kataru. Společně informovali generálního tajemníka skupiny S&D.

8 Dne 20. prosince 2022 zprostila předsedkyně skupiny S&D jakožto orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv (dále jen „OOUPS“) žalobce po jeho vyslechnutí výkonu služby na dobu neurčitou s krácením odměny podle článků 23 a 24 přílohy IX služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).

9 Po provedení řady administrativních kroků ukončil Parlament dne 15. září 2023 smlouvu žalobce jako dočasného zaměstnance na základě čl. 47 písm. c) bodu i) PŘOZ. Žalobce se domáhal zrušení uvedeného rozhodnutí a náhrady majetkové a nemajetkové újmy, která mu údajně vznikla. Zmíněná žaloba byla zamítnuta rozsudkem ze dne 11. června 2025, EO v. Parlament (T-368/24, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2025:583).

10 Dne 20. prosince 2022, téhož dne, kdy předsedkyně skupiny S&D zprostila žalobce výkonu služby, zveřejnilo předsednictvo skupiny S&D tiskovou zprávu, kterou zpřístupnilo na internetových stránkách skupiny S&D.

11 V tiskové zprávě předsednictvo skupiny S&D uvedlo, že v návaznosti na rozhodnutí z předchozího týdne vyloučit ze skupiny jednu z osob vykonávajících v Parlamentu předsednickou funkci a odvolat další poslance Evropského parlamentu spojené s vyšetřováním týkajícím se Kataru z funkce se předsednictvo skupiny S&D zavazuje přijmout další konkrétní opatření v boji proti korupci a vnějšímu vměšování. Dále bylo v tiskové zprávě uvedeno, že předsednictvo skupiny S&D je šokováno obviněními z korupce a zavazuje se podpořit důkladné vyšetřování. Předsednictvo skupiny S&D uvedlo, že vymezilo hlavní linie interního šetření a potvrdilo harmonogram volby kandidáta skupiny S&D na pozici místopředsedy.

12 V pátém ze šesti odstavců tiskové zprávy bylo uvedeno, že „předsednictvo v plném rozsahu podporuje zproštění výkonu služby člena personálu S&D v důsledku vážného pochybení v souvislosti s probíhajícím soudním vyšetřováním“.

13 Profil žalobce byl následně odstraněn z organizačního schématu zveřejněného na internetových stránkách skupiny S&D, ačkoli podle Parlamentu bylo jeho jméno i nadále uvedeno v obecném rejstříku Parlamentu.

14 Jistý novinář dospěl na základě vlastního šetření k závěru, že právě žalobce je oním členem personálu skupiny S&D, který je zmíněn v dotčené tiskové zprávě, a dne 22. prosince 2022 zveřejnil novinový článek o zproštění výkonu služby žalobce, ve kterém jej v souvislosti s interním šetřením skupiny S&D výslovně jmenoval.

15 Dne 14. března 2024 uplatnil žalobce na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu návrh na náhradu újmy, která mu podle něj vznikla v důsledku dotčené tiskové zprávy.

16 Prvním napadeným rozhodnutím předsedkyně skupiny S&D návrh žalobce na náhradu újmy zamítla. Měla za to, že zveřejnění tiskové zprávy nepředstavuje porušení zásady presumpce neviny, povinnosti řádné péče, práva na řádnou správu ani práva na ochranu soukromého života a osobních údajů. Podle jejího názoru nebyla splněna první ze tří kumulativních podmínek nezbytných k úspěšnému uplatnění návrhu na náhradu újmy z titulu mimosmluvní odpovědnosti Unie (podmínka protiprávního jednání orgánu).

17 Dne 10. října 2024 podal žalobce na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu proti prvnímu napadenému rozhodnutí stížnost. Zopakoval argumenty, jimiž se snažil prokázat opodstatněnost svého návrhu na náhradu újmy.

18 Druhým napadeným rozhodnutím, podepsaným předsedkyní skupiny S&D „za předsednictvo“, byla stížnost žalobce zamítnuta. Bylo v něm konstatováno, že akty politické skupiny mohou založit mimosmluvní odpovědnost Parlamentu pouze v případě, jsou-li tyto akty přičitatelné Parlamentu. Tisková zpráva byla aktem týkajícím se výlučně politických činností skupiny S&D a nespadá do rámce činnosti skupiny S&D jakožto OOUPS. Kromě toho bylo ve druhém napadeném rozhodnutí uvedeno, že žalobce „nemůže využít“ řízení upravené v čl. 90 odst. 1 služebního řádu, neboť „spor mezi úředníkem a jeho orgánem […] může být projednáván na základě článků 90 a 91 služebního řádu pouze v případě, že má původ v pracovním poměru mezi dotčenou osobou a orgánem“.

Návrhová žádání účastníků řízení

19 Ve své žalobě a ve vyjádření k námitce Parlamentu žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– prohlásil žalobu za přípustnou;

– zrušil první napadené rozhodnutí;

– podpůrně zrušil druhé napadené rozhodnutí;

– uložil Parlamentu povinnost nahradit utrpěnou majetkovou a nemajetkovou újmu a

– uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

20 V námitce vznesené na základě čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Parlament navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu jako podanou k soudu, který nemá k jejímu projednání pravomoc, a

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

21 Podle čl. 130 odst. 1 a 7 jednacího řádu může Tribunál, požaduje-li to žalovaný, rozhodnout o námitce, aniž by se zabýval věcí samou. Článek 126 jednacího řádu stanoví, že je-li návrh po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný, může Tribunál na návrh soudce zpravodaje kdykoli rozhodnout usnesením s odůvodněním, aniž by pokračoval v řízení.

22 Tribunál má projednávanou věc za dostatečně objasněnou na základě podkladů obsažených v soudním spise a podle čl. 130 odst. 7 a článku 126 jednacího řádu nebude v řízení pokračovat a ve věci rozhodne.

K pravomoci

23 Parlament v podstatě tvrdí, že Tribunál nemá pravomoc k rozhodnutí o žalobě, neboť rozhodnutí o vydání tiskové zprávy a o odstranění profilu žalobce z organizačního schématu na internetových stránkách skupiny S&D jsou politickými akty předsednictva skupiny S&D, které je orgánem pověřeným koordinací politických činností skupiny S&D.

24 Žalobce tvrdí, že Tribunál má pravomoc na základě článku 270 SFEU.

25 Článek 270 SFEU zakládá zvláštní pravomoc Soudního dvora Evropské unie ve věcech týkajících se veřejné služby. Uvedený článek odlišuje věci týkající se veřejné služby od ostatních věcí spadajících do pravomoci Soudního dvora, když o prvně uvedených věcech hovoří jako o sporech „mezi Unií a jejími zaměstnanci“ a odkazuje na služební řád jako na nástroj, který stanoví meze a podmínky uvedené zvláštní pravomoci.

26 Článek 91 odst. 1 služebního řádu stanoví, že Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat ve všech sporech mezi Unií a „každou osobou, na kterou se vztahuje […] služební řád“, týkajících se zákonnosti opatření, jež se osoby nepříznivě dotýkají ve smyslu čl. 90 odst. 2

služebního řádu. V souladu s posledně zmíněným ustanovením se „[k]aždá osoba, na kterou se […] služební řád vztahuje“, může obrátit na orgán oprávněný ke jmenování se stížností na opatření, které se jí nepříznivě dotýká.

27 Je nesporné, že žalobce byl v rozhodné době dočasným zaměstnancem skupiny S&D ve smyslu čl. 2 písm. c) PŘOZ. Článek 46 PŘOZ stanoví, že ustanovení hlavy VII služebního řádu, do níž patří i články 90 a 91 služebního řádu, se použijí obdobně. Žalobce je tedy osobou – na kterou se vztahuje služební řád – která podala k OOUPS stížnost proti opatření, které se jí nepříznivě dotýká.

28 Z toho vyplývá, že Tribunál má pravomoc rozhodnout o projednávané žalobě podané proti napadeným rozhodnutím, jimiž byl žalobcem uplatněný návrh na náhradu újmy zamítnut.

29 Ve své námitce se Parlament dovolává rozsudku ze dne 22. března 1990, Le Pen (C-201/89, EU:C:1990:133), když uvádí, že neexistuje žádné pravidlo unijního práva, z něhož by bylo možné dovodit, že akty politické skupiny mohou být přičítány Parlamentu; dále uvádí, že šíření údajně pomlouvačné publikace politickou skupinou nezakládá mimosmluvní odpovědnost Unie.

30 Na rozdíl od toho, co v podstatě tvrdí Parlament, však právní zásada formulovaná v rozsudku ze dne 22. března 1990, Le Pen [C-201/89, EU:C:1990:133, bod 15 a bod 16 písm. b)], neomezuje zvláštní pravomoc Tribunálu ve věcech týkajících se veřejné služby, jež je zakotvena v článku 270 SFEU, ale pouze dostupnost procesního prostředku k vymáhání náhrady újmy v konkrétních situacích, což přísluší posoudit Tribunálu.

31 Na body 21 a 22 rozsudku ze dne 22. listopadu 1990, Mommer v. Parlament (T-162/89, EU:T:1990:72), podle nichž se na pracovní podmínky, které nespadají do působnosti služebního řádu ani PŘOZ, nevztahuje pravomoc Soudního dvora Evropské unie, je navíc odkazováno nesprávně, neboť uvedené body představují pouze *obiter dicta*, která nejsou v projednávané věci relevantní. Argumentace vycházející z bodu 20 usnesení ze dne 16. prosince 2019, Kipper v. Komise (T-394/18, nezveřejněné, EU:T:2019:863), je rovněž nesprávná, neboť uvedená věc se týkala velmi odlišného souboru skutkových okolností.

32 Námitku vznesenou Parlamentem je tedy nutno zamítnout.

K věci samé

33 V projednávané žalobě žalobce tvrdí, že zveřejněním tiskové zprávy se Parlament dopustil protiprávního a nedbalého jednání, porušil zásadu presumpce neviny, svou povinnost řádné péče a právo na řádnou správu, jakož i právo na ochranu soukromého života a osobních údajů. Žalobce uvádí, že v přímém důsledku zveřejnění dotčené tiskové zprávy utrpěl újmu na zdraví a dobré pověsti. Tvrdí, že všechny podmínky pro úspěch návrhu na náhradu újmy jsou tudíž splněny.

34 V rámci druhého a třetího bodu návrhových žádání se žalobce domáhá zrušení prvního a druhého napadeného rozhodnutí.

35 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že návrhová žádání, která formálně směřují ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, mají za účinek, že se Tribunálu předkládá akt, proti němuž byla stížnost podána, pokud tato návrhová žádání jako taková nemají samostatný obsah

(v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8, a ze dne 16. července 2025, ET v. EIB, T-417/24, nezveřejněný, EU:T:2025:728, bod 24 a citovaná judikatura).

36 Výslovné rozhodnutí o zamítnutí stížnosti však nemusí vzhledem ke svému obsahu potvrzovat akt napadený žalobcem. Je tomu tak tehdy, když rozhodnutí o zamítnutí stížnosti obsahuje přezkum situace žalobce na základě nových právních a skutkových okolností nebo mění či doplňuje původní rozhodnutí. V těchto případech představuje zamítnutí stížnosti akt podléhající přezkumu soudem, který jej vezme v úvahu při posouzení legality napadeného aktu, případně jej posoudí jako akt nepříznivě zasahující do právního postavení nahrazující napadený akt (rozsudky ze dne 21. května 2014, Mocová v. Komise, T-347/12 P, EU:T:2014:268, bod 34 a citovaná judikatura, a ze dne 5. července 2023, SE v. Komise, T-223/21, EU:T:2023:375, bod 25 a citovaná judikatura).

37 V projednávané věci druhé napadené rozhodnutí, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce podaná na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu, natolik zásadně mění první napadené rozhodnutí, že jej vlastně nahrazuje (viz body 16 a 18 výše).

38 Je tedy třeba věnovat se nejprve tomu bodu návrhových žádání, který směřuje ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí.

39 Zaprvé je nutno uvést, že žalobce nevznáší proti druhému napadenému rozhodnutí žádné věcné argumenty, když se jeho zrušení domáhá pouze „podpůrně“ v rámci třetího bodu návrhových žádání. Žalobce totiž pouze tvrdí, aniž uvádí jakékoli skutečnosti na podporu svého tvrzení, že tím, že se skupina S&D rozhodla vydat tiskovou zprávu, „nutně jednala jako – nebo přinejmenším rovněž jako – OOUPS“.

40 Zadruhé neexistuje žádné pravidlo unijního práva, z něhož by bylo možné dovodit, že by akty politické skupiny mohly být přičítány Parlamentu jakožto unijnímu orgánu (rozsudek ze dne 22. března 1990, Le Pen, C-201/89, EU:C:1990:133, bod 14).

41 Akty politické skupiny mohou být považovány za akty samotného Parlamentu pouze tehdy, pokud jsou výslovně povoleny nebo schváleny uvedeným orgánem, například usnesením Parlamentu, nebo rozhodnutím některého z orgánů, které Parlament zastupují, pokud takový orgán jedná v rámci své pravomoci (v tomto smyslu viz stanovisko generálního advokáta F. G. Jacobse ve věci Le Pen, C-201/89, EU:C:1990:63, bod 19).

42 V tomto ohledu ze samotného znění tiskové zprávy vyplývá, že byla předsednictvem skupiny S&D vydána v kontextu její politiky boje proti korupci a vnějšímu vměšování, s cílem zvýšit povědomí veřejnosti o jejích závazcích v tomto ohledu na pozadí vyšetřování týkajícího se Kataru (viz body 11 a 12 výše).

43 Zatřetí žalobce neprokázal, že by zveřejnění tiskové zprávy a odstranění profilu žalobce z organizačního schématu na internetových stránkách skupiny S&D bylo jakýmkoli způsobem povoleno nebo schváleno Parlamentem.

44 Je pravda, že článek 1, čl. 2 písm. c) a článek 6 PŘOZ představují právní základ pro přičítání funkcí OOUPS politickým skupinám. Kromě toho platí, že článek 4 rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 13. ledna 2014 o přenosu pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování a OOUPS upravuje přenesení pravomocí svěřených OOUPS v záležitostech týkajících se

dočasných zaměstnanců na orgán určený každou politickou skupinou. Akty politické skupiny, které se týkají zveřejnění tiskové zprávy a odstranění profilu z organizačního schématu na jejích internetových stránkách, se však uvedenými právními nástroji neřídí.

45 Z toho vyplývá, že ve druhém napadeném rozhodnutí bylo správně konstatováno, že rozhodnutí vydat tiskovou zprávu a odstranit profil žalobce z organizačního schématu na internetových stránkách skupiny S&D nezakládají mimosmluvní odpovědnost Unie.

46 Ačkoli bylo ve druhém napadeném rozhodnutí nesprávně uvedeno, že postup stanovený v čl. 90 odst. 1 služebního řádu žalobce „nemůže využít“, nemůže takové nesprávné konstatování nic změnit na skutečnosti, že byl uvedeným rozhodnutím právem zamítnut návrh žalobce na náhradu újmy uplatněný proti Parlamentu.

47 Bod návrhových žádání směřující ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí tak musí být zamítnut jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný.

48 Pokud jde o bod návrhových žádání znějící na náhradu újmy, z ustálené judikatury v oblasti veřejné služby vyplývá, že taková návrhová žádání musí být zamítnuta, pokud vykazují úzkou souvislost s návrhovými žádáními směřujícími ke zrušení, jež byla sama zamítnuta, ať již jako nepřípustná, nebo jako neopodstatněná (viz rozsudek ze dne 19. dubna 2023, PP a další v. Parlament, T-39/21, EU:T:2023:204, bod 130 a citovaná judikatura).

49 Vzhledem k tomu, že bod návrhových žádání směřující ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí vykazuje úzkou souvislost s bodem návrhových žádání směřujícím k náhradě újmy, je nutno zamítnout i druhý uvedený bod návrhových žádání jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný.

50 Bod návrhových žádání směřující ke zrušení prvního napadeného rozhodnutí musí být taktéž zamítnut jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný. V této souvislosti jsou argumenty na podporu uvedeného bodu návrhových žádání irelevantní s ohledem na to, že první napadené rozhodnutí bylo nahrazeno druhým napadeným rozhodnutím (viz bod 37 výše), a s ohledem na zamítnutí bodu návrhových žádání směřujícího ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí (viz bod 47 výše). Kromě toho v každém případě platí, že jelikož nelze zveřejnění tiskové zprávy a odstranění profilu žalobce z organizačního schématu na internetových stránkách skupiny S&D přičítat Parlamentu, není splněna první z kumulativních podmínek nezbytných k úspěšnému uplatnění návrhu na náhradu újmy z titulu mimosmluvní odpovědnosti Unie.

51 Z toho vyplývá, že žaloba musí být v plném rozsahu zamítnuta na základě článku 126 jednacího řádu jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.

K nákladům řízení

52 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

53 Vzhledem k tomu, že Parlament požadoval náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že žalobce ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Parlamentem.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) EO se ukládá náhrada nákladů řízení.

V Lucemburku dne 20. dubna 2026.

V. Di Bucci
vedoucí soudní kanceláře

G. De Baere
předseda